உ

முருகன் துணை.

குருபாததாசர் அவர்களால் செய்தருளிய

திருப்புல்வயல்

குமரேச சதகம்.

இவை

மதுரை புதுமண்டபம் புத்தகஷாப்

இ. மா. கோபாலகிருஷ்ணக்கோன்

அவர்கள் விருப்பத்தின்படி,

சென்னை:

சுந்தரம் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1928.

சி. ப. சி. கோனாய்டு.

உ

முருகன்துணை.

குமரேச சதகம்.

காப்பு.

நேரிசை வெண்பா.

பூமேவு புல்லைப் பொருந்துகும ரேசர்தம்மேல்
தேமே வியசதகஞ் செப்பவே—கோமேவிக்
காக்குஞ் சரவணத்தான் கம்பகும்பத் தைந்துகரக்
காக்குஞ் சரவணத்தான் காப்பு.

அவையடக்கம்.

மாரிக்கு நிகரென்று பனிசொரிதல் போலவு
மனைக்குநிக ரென்று சிறுபெண் [ன்
மணல்வீடு கட்டுவது போலவுஞ் சந்திரன்மு
மருவுமின் மினி போலவும்
பாருக்கு ணல்லோர்மு னேபித்தர் பலமொழி
பகர்ந்திடுஞ் செயல் போலவும் [ழி
பச்சைமயி லாடுதற் கிணையென்று வான்கோ
பாரிலா டுதல் போலவும்
பூரிக்கு மினியகா வேரிக்கு நிகரென்று
போதுவாய்க் கால் போலவும்
புகல்சிப்பி முத்துக்கு நிகராப் பளிங்கைப்
பொருந்தவைத் தது போலவும்
வாரிக்கு முன்வாவி பெருகல்போ லவுமின்சொல்
வாணர்மு னுகந்து புல்லை
வாலகும ரேசர்மேற் சதகம் புகன்றனன்
மனம்பொறுத் தருள் புரிவையே.

நூல்.

குமரேசர் மகிமை.

இரட்டை யாசிரிய விருத்தம்.

பூமிக்கோ ராறுதலை யாய்வந்து சரவணப்
பொய்கைதனில் விளையாடி யும் [ம்
புனிதர்க்கு மந்த்ரவுப தேசமொழி சொல்லியு
போதனைச் சிறையில் வைத்தும்
தேமிக்க வரிகரப் பிரமாதி கட்குஞ்
செருக்கமுடி யாவ சுரனைத்
தேகங் கிழித்துவடி வேலினா லிருகூறு
செய்தமரர் சிறைத விர்த்தும்
நேமிக்கு ளன்பரிட ருற்றசம யந்தனி
னினைக்குமுன் வந்து தவியும் [னை
நிதமுமெய்த் துணையாய் விளங்கலா லுலகிலு
நிகரான தெய்வ முண்டோ
மாமிக்க தேன்பருகு பூங்கடம் பணியுமணி
மார்பனே! வள்ளி கணவா!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (1)

அந்தண ரியல்பு.

குறையாத காயத்ரி யாதிசெப மகிமையுங்
கூறுசுரு திப்பெரு மையுங்
கோதிலா வாகமபு ராணத்தின் வளமையுங்
குலவுயா காதி பலவும்
முறையா நடத்தலாற் சகலதீ வினைகளையு
முளரிபோ லேதகிப் பார் [ய்வ
முதன்மைபெரு சிலைசெம்பு பிருதுவிக ளிற்றெ
மூர்த்தமுண் டாக்கு விப்பார்

நிறையாக நீதிநெறி வழுவார்களாகையா
னீண்மழை பொழிந் திடுவதும்
நிலமது செழிப்பது மரசர்செங் கோல்புரியு
நிலையுமா தவர்செய் தவமும்
மறையோர்க ளாலேவி ளங்குமிவ் வுலகத்தின்
மானிடத் தெய்வ மிவர்காண்
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (2)

அரச ரியல்பு.

குடிபடையி லபிமான மந்திரா லோசனை
குறிப்பறிதல் சத்ய வசனங் [றை
கொடை நித்த மவரவர்க் கேற்றமரி யாதைபொ
கோடாத சதுரு பாயம்
படிவிசா ரணையொடுப்ர தானிகள கர்த்தரைப்
பண்பரிந் தேய மைத்தல்
பல்லுயிரெ லாந்தம் முயிர்க்குநிக ரென்றே
பரித்தல்குற் றங்கள் களைதல்
துடிபெறு தமக்குறுதி யானநட் பகமின்மை
சுகுணமொடு கல்வி யறிவு
தோலாத காலமிட மறிதல்வினை வலிகண்டு
துஷ்ட நிக் ரக சௌரியம்
வடிவுபெரு செங்கோ னடத்திவரு மரசர்க்கு
வழுவாத முறைமை யிதுகாண்
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (3)

வணிக ரியல்பு.

கொண்டபடி போலும்விலை பேசிலாபஞ்சிறிது
கூடிவர நயமுரைப்பார்
கொள்ளுமொரு முதலுக்குமோசம்வ ராதபடி
குறுகவே செலவு செய்வார்
வண்டப் புரட்டர்தா முறிதந்து பொன்னடகு
வைக்கினுங் கடனீந்தி டார் [வர்
மருவுநா ணயமுளோர் கேட்டனுப் புகினும
வார்த்தையிலெ லாங்கொ டுப்பார்
கண்டெழுது பற்றுவர வினின்மயிர் பிளந்தே
கணக்கிலணு வாகிலும் விடார்
காசுவீ ணிற்செலவி டாருசித மானதிற்
கனதிரவி யங்கள் விடுவார்
மண்டலத் தூடுகன வர்த்தகஞ் செய்கின்ற
வணிகர்க்கு முறைமை யிதுகாண்
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (4)

வேளாள ரியல்பு.

நல்லதே வாலயம் பூசனை நடப்பதுவு
நாடோறு மழைபொழிவ தும்
நாடிய தபோதனர்கண் மாதவம் புரிவதுவு
நவில்வேத வேதிய ரெலாம்
சொல்லரிய யாகாதி கருமங்கள் செய்வதுந்
தொல்புவி செழிக்கு நலமுஞ்
சுபசோ பனங்களுங் கொற்றவர்கள் செங்கோ
லுலங்குமனு நெறி முறைமையும்

வெல்லரிய சுகிர்தமொடு வர்த்தகன் கோல்விலையு
விற்பனையு மதிக புகழும் [ம்
மிக்கவதி காரமுந் தொழிலாளர் சேவனமும்
வீரரண சூர வலியும்
வல்லமைகள் சகலமும் வேளாளர் மேழியின்
வாழ்வினால் விளைவ வன்றோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (5)

பிதாக்கள்.

தவமதுசெய் தேபெற் றெடுத்தவன் முதற்பிதா
தனைவளர்த் தவனொரு பிதா
தயையாக வித்தையைச் சாற்றினவ னொருபிதா
சார்ந்தசற் குருவொரு பிதா
அவமறுத் தாள்கின்ற வரசொரு பிதாநல்ல
வாபத்து வேளை தன்னி [தா
லஞ்சலென் றுற்றதுயர் தீர்த்துளோ னொருபி
வன்புளமு ளோனொரு பிதா
கவளமிடு மனைவியைப் பெற்றுளோ னொருபிதா
கலிதவிர்த் தவனொரு பிதா
காசினியி லிவரை நித் தம்பிதா வென்றுளங்
கருதுவது நீதி யாகும்
மவுலிதனின் மதியரவு புனைவிமல ருதவுசிறு
மதலையென வருகுருபரா!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (6)

ஒன்றை யொன்று பற்றியிருப்பன.

சத்தியந் தவறு திருப்பவ ரிடத்தினிற்
சார்ந்துதிரு மாதிருக் குஞ்
சந்ததந் திருமா திருக்குமிடந் தனிற்
றனதுபாக் கியமிருக் கும்
மெய்த்துவரு பாக்கிய மிருக்கும விடந்தனில்
விண்டுவின் களை யிருக்கும்
விண்டுவின் களைபூண் டிருக்கும விடந்தனின்
மிக்கான தயை யிருக்கும்
பத்தியுட னினியதயை யுள்ளவ ரிடந்தனிற்
பகர்தரும மிக விருக்கும்
பகர்தரும முள்ளவ ரிடந்தனிற் சத்துரு
பலாயனத் திறலிருக் கும்
வைத்திசை மிகுந்ததிற லுள்ளவ ரிடத்தில்வெகு
மன்னுயிர் சிறக்கு மன்றே
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (7)

இவர்க்கிவர் தெய்வமெனல்.

ஆதுலர்க் கன்னங் கொடுத்தவர்க ளேதெய்வ
மன்பான மாணுக் கருக்
கரியகுரு வேதெய்வ மஞ்சினோர்க் காபத்
தகற்றினோ னேதெய்வ மாம்
காதலுறு கற்புடைய மங்கையர் தமக்கெலாங்
கணவனே மிக்க தெய்வங்
காசினியின் மன்னுயிர் தமக்கெலாங் குடிமரபு
காக்குமன் னவர்தெய்வ மாம்

ஓதரிய பிள்ளைகட் கன்னைதந் தையர்தெய்வ
முயர்சாதி மாந்தர் யார்க்கு [பேர்க்
முறவின்முறை யார்தெய்வம் விசுவாச முள்ள
குற்றசிவ பத்தர் தெய்வம்
மாதவையி னற்சூத் திரர்க்குமறை யோர்தெய்வம்
வானவர்க் குத்தெய்வ நீ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (8)

இவர்க்கிதில் நினைவெனல்.

ஞானநெறி யாளர்க்கு மோக்ஷத்தி லேநினைவு
நல்லறிவு ளோர் தமக்கு
நாடொறுந் தருமத்தி லேநினைவு மன்னர்க்கு
ராச்சியந் தன்னி னினைவு
ஆனகா முகருக்கு மாதர்மே லேநினைவு
ளஞ்சாத திருடருக் கிங்
கனுதினங் களவிலே நினைவுதன வணிகருக்
காதாய மீது நினைவு
தானமிகு குடியாள ருக்கெலாம் வேளாண்மை
தனினினைவு கற்ப வர்க்குத்
தகுகல்வி மேனினைவு வேசியர்க் கினியபொரு
டருவோர்கண் மீது நினைவு
மானபர னுக்குமரி யாதைமே னினைவெற்கு
மாறாதுன் மீது நினைவு
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (9)

இவர்க்கிது வில்லையெனல்.

வேசைக்கு நிசமில்லை திருடனுக் குறவில்லை
வேந்தற்கு நன்றி யில்லை
மிடியற்கு விலைமாதர் மீதுவங் கணமிலை
மிலேச்சற்கு நிறைய தில்லை

ஆசைக்கு வெட்கமிலை ஞானியா னவனுக்கு
ளகமில்லை மூர்க்கன் றனக்
கன்பில்லை காமிக்கு முறையில்லை குணமிலோற்
கழகில்லை சித்த சுத்தன்

பூசைக்கு நவிலங்க சுத்தியிலை யாவுமுணர்
புலவனுக் கயலோ ரிலை
புல்லனுக் கென்றுமுசி தானுசித மில்லைவரு
புலையர்க் கிரக்க மில்லை

மாசைத் தவிர்ந்தமதி முகதெய்வ யானையொடு
வள்ளிக் கிசைந்த வழகா!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேசனே. (10)

இப்படிப்பட்டவ ரிவரேனல்.

நியாயநெறி தவறும லுலகபரி பாலன
நடத்துமவ னேயரச னும்
ராசயோ சனைதெரிந் துறுதியா கியசெய்தி
நவிலுமவ னேமந் திரி

நேயமுட னேதன் சரீரத்தை யெண்ணுத
நிர்வாகி யேசூர னும்
நிலைபெறு மிலக்கண மிலக்கிய மறிந்துசொலு
நிபுணகவி யேகவிஞ னும்

ஆயதொரு வாகடந் தாதுவி னிதானமு
    மறியுமுதி யோன் வைத்திய [விட்
னகமின்றி மெய்யுணர்ந் தைம்புல னொழித்து
    டவனேமெய்ஞ் ஞானி யெனலாம்
மாயவர் சகோதரி மனோன்மணிக் கன்பான
    வரபுத்ர வடிவேல வா!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
    மலைமேவு குமரேச னே. (11)

விரைந்தடக்கத் தகுவன வினையெனல்.

அக்கினியை வாய்முந்து துர்ச்சனரை வஞ்சமனை
    யாளைவளர் பயிர்கொள் களையை
யஞ்சா விரோதிகளை யனியாயமுடையோரை
    யகிர்த்தியப் பெண்க ளார்ப்பைக் [கைக்
கைக்கினியதொழிலாளியைக் கொண்ட வடிமை
    களவுசெய் யுந் திருடரைக்
கருதிய விசாரத்தை யடக்கமில் பலிசையைக்
    கடிதான கோபந் தனை
மெய்க்கினித லாப்பிணியை யவையுதா சீனத்தை
    வினைமூண் டிடுஞ் சண்டையை
விஷமேறு கோரத்தை யன்றடக் குவதலான்
    மிஞ்சவிட லாகாது காண்
மைக்கினிய கண்ணிகுற வள்ளிதெய் வானையை
    மணஞ்செய்த பேரழக னே
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
    மலைமேவு குமரேச னே. (12)

இவர்க்கிது துரும்பெனல்.

தாராள மாகக் கொடுக்குந் தியாகிக
டமக்குநற் பொரு டுரும்பு
தன்னுயிரை யெண்ணுத சூர னுக் கெதிராளி
தளமெலா மொரு துரும்பு
பேரான பெரியருக் கற்பரது கையினிற்
பிரயோச னந் துரும்பு
பெரிதான மோக்ஷசிந் தனையுள்ள வர்க்கெலாம்
பெண்போக மொரு துரும்பு
தீராத சகலமும் வெறுத்ததுற விக்குவிறல்
சேர்வேந்த னொரு துரும்பு [ஞ்
செய்யகலை நாமகள் கடாக்ஷமுள் ளோர்க்கெலா
செந்தமிழ் கவி துரும்பாம்
வாராரு மணிகொள்தன வள்ளிதெய் வானையை
மணம்புணரும் வடி வேலவா!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (13)

இதனை விளக்குவ திது வெனல்.

பகல்விளக் குவதிரவி நிசிவிளக் குவதுமதி
பார்விளக் குவது மேகம்
பதிவிளக் குவதுபெண் குடிவிளக் குவதரசு
பரிவிளக் குவது வேகம்
இகல்விளக் குவதுவலி நிறைவிளக் குவதுநல
மிசைவிளக் குவது சுதியூ [டி
ரிடம்விளக் குவதுகுடி யுடல்விளக் குவதுண்
யினியசொல் விளக்குவ தருள்

புகழ்விளக் குவதுகொடை தவம்விளக் குவதறிவு
பூவிளக் குவது வாசம் [நகை
பொருள்விளக் குவதுதிரு முகம்விளக் குவதுா
புத்தியை விளக்குவது நூல்
மகம்விளக் குவதுமறை சொல்விளக் குவதுநிசம்
வாவியை விளக்குவது நீர்
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (14)

பிறப்பிட நன்மையால் நன்மைபெறுமை.

சிங்கார வனமதி லுதிப்பினுங் காகமது
இன்சொல்புகல் குயிலாகு மோ
திரையெறியும் வாவியிற் பூத்தாலுமேகொட்டி
செங்கஞ்ச மலராகு மோ
அங்கான கத்திற் பிறந்தாலு முயலான
தானையின் கன்றாகு மோ
வாண்மையா கியநல்ல குடியிற் பிறந்தாலு
மசடர்பெரி யோராவ ரோ
சங்காடு பாற்கடல் பிறந்தாலு நத்தைதான்
சாலக்கி ராம மாமோ
தடமேவு கடனீரி லேயுப்பு விளையினுஞ்
சாரசர்க் கரையாகு மோ
மங்காத செந்தமிழ்க் குறுமுனிக் குபதேசம்
வைத்தமெய்ஞ் ஞான குருவே
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (15)

பலர்க்கும் பயன் படுவன.

கொண்டல்பொழி மாரியு முதார சற்குண முடைய
கோவுமூ ருணியி னீருங்
கூட்டமிடு மம்பலத் துறுதருவி னிழலுங்
குடியாளர் விவசாய மும்
கண்டவர்க ளெல்லாம் வரும்பெருஞ் சந்தியிற்
கனிபல பழுத்த மரமுங்
கருணையுட னேவைத் திடுந்தணீர்ப் பந்தலுங்
காவேரி போலூற்ற மும்
விண்டலத் துறைசந்தி ராதித்த கிரணமும்
வீசுமா ருத சீதமும் [மும்
விவேகியெனு நல்லோ ரிடத்திலுறு செல்வ
வெகுசனர்க் குபகார மாம்
வண்டிமிர் கடப்பமலர் மாலையணி செங்களப
மார்பனே வடிவேல வா!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (16)

தாமழியினுந் தங்குண மழியாதவை.

தங்கமா னதுதழலி னின்றுருகி மறுகினுந்
தன்னொளி மழுங்கி டாது [மே
சந்தனக் குறடுதான் மெலிந்துதேய்ந் தாலு
தன்மணங் குன்றி டாது
பொங்கமிகு சங்குசெந் தழலில்வெந் தாலுமே
பொலிவெண்மை குறைவு றாது
போதவே காய்ந்துநன் பால்குறுகி னாலும்
பொருந்துசுவை போய் விடாது

துங்கமணி சாணையிற் றேய்ந்துவிட் டாலுந்
துலங்குகுண மொழியாது பின் [ளது
றுன்மைதரு பெரியோர் மடிந்தாலு மவர்க
ளுயநிறை தவறுகு மோ
மங்களகல் யாணிகுற மங்கைசுர குஞ்சரியை
மருவுதிண் புயவாச னே!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (17)

நரகில் வீழ்வோ ரிவரெனல்.

மன்னரைச் சமரில்விட் டோடினவர் குருமொழி
மறந்தவர் கொலைப் பாதகர்
மாதா பிதாவைநிந் தித்தவர்கள் பரதார
மருவித் திரிந்த பேர்கள் [ளு
அன்னங் கொடுத்தபே ருக்கழிவை யெண்ணி
ரரசடக் கிய வமைச்ச
ராலய மிகழ்ந்தவர்கள் விசுவாச காதக
ரருந்தவர் தமைப் பழித்தோர்
முன்னுதவி யாய்ச்செய்த நன்றியை மறந்தவர்
முகஸ்துதி வழக் குரைப்போர்
முற்றுசிவ பத்தரை நடுங்கச் சினத்தவர்கண்
முழுதும்பொ யுரைசொல்லு வோர் [ண்
மன்னொருவர் வைத்தபொரு ளபகரித் தோரிவர்க
மாநரகில் வீழ்வ ரன்றோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (18)

சரீரசுகம்.

மாதத் திரண்டுவிசை மாதரைப் புல்குவது
மறுவறுவி ரோசனந் தான்
வருஷத் திரண்டுவிசை தைலம் தலைக்கிடுதல்
வாரத் திரண்டு விசையாம்
மூதறிவி னொடுதனது வயதினுக் கிளையவொரு
மொய்குழ லுடன்சை யோகம்
முற்றுதயிர் காய்ச்சுபா னீர்மோ ருருக்குநெய்
மூதிரா வழுக்கை யிளநீர்
சாதத்தி லெவ்வளவா னாலும் புசித்தபின்
சுகந் தனக்கு வாங்கல்
தயையாக வுண்டபி னுலாவலிவை மேலவர்
சரீரசுக மாமென்பர் காண்
மாதவகு மாரிசா ரங்கத் துதித்தகுற
வள்ளிக் குகந்த சரசா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (19)

யார்க்கு மனுபோகம் விடாமை.

தேசுபெறு மேருப்ர தக்ஷணஞ் செய்துமதி
தேகவடு நீங்க வில்லை
திருமா லுறங்கிடுஞ் சேட னுக் குவணன்
செறும்பகை யொழிந்த தில்லை
ஈசன் கழுத்திலுறு பாம்பினுக் கிரைவே
றிலாமலே வாயு வாகு
மினியகண் ணாகிவரு பரிதியா னவனுக்
கிராகுவோ கனவி ரோதி

ஆசிலாப் பெரியோ ரிடத்தினி லடுக்கினு
மமைத்தபடி யன்றி வருமோ [ண்டு
அவரவர்க ளனுபோக மனுபவித் திடல்வே
மல்லால் வெறுப்ப தெவரை
வாசவனு மும்பரனை வரும்விசய சயவென்று
வந்துபொழு தேத்து சரணு!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (20)

இதுவின்றி யிது சிறவாதெனல்.

குருவிலா வித்தைகூ றறிவிலா வாணிபங்
குணமிலா மனைவி யாசை
குடிநல மிலாநாடு நீதியில் லாவரசு
குஞ்சரமி லாத வெம்போர்
திருவிலா மெய்த்திறமை பொறையிலா மாதவந்
தியானமில் லாத நிஷ்டை
தீபமில் லாதமனை சோதரமி லாதவுடல்
சேகரமி லாத சென்னி
உருவிலா மெய்வளமை பசியிலா வுண்டிபுக
லுண்மையில் லாத வசனம்
யோசனையி லாமந்த்ரி தைரிய மிலாவீர
முதவியில் லாத நட்பு
மருவிலா வண்ணமலர் பெரியோ ரிலாதசபை
வையத் திருந்தென் பயன்
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (21)

பகைக்கப்படாதவ ரிவரெனல்.

அரசர்பகை யுந்தவம் புரிதபோ தனர்பகையு
மரியகரு ணீகர் பகையு [கையு
மடுத்துக் கெடுப்போர் கொடும்பகையு முட்ப
மருளிலாக் கொலைஞர் பகையும்
வீரமிகு மூரிலுள் ளோருடன் பகையுமிகு
விகடப்ர சங்கி பகையும்
வெகுசனப் பகையுமந் திரவாதி யின்பகையும்
விழைமருத் துவர்கள் பகையும்
உரமருவு கவிவாணர் பகையுமா சான்பகையு
முறவின்முறை யார்கள் பகையு
முற்றதிர வியமுளோர் பகையுமந் திரிபகையு
மொருசிறிது மாகாது காண்
வரநதியின் மதலையென வினியசர வணமிசையி
வருதருண சிறு குழவியே! [ல்
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (22)

பேயெனப்படுவோ ரிவரெனல்.

கடனுதவு பேர்வந்து கேட்கும்வே ளையின்முகங்
கடுகடுக் கின்ற பேயுங்
கனமருவு பெரியதனம் வந்தவுட னிறுமாந்து
கண்விழிக் காத பேயும்
அடைவுடன் சத்துருவின் பேச்சைவிசு வாசித்
தகப்பட் டுழன்ற பேயு
மாசைமனை யாளுக்கு நேசமா யுண்மைமொழி
யானதை யுரைத்த பேயும்

இடரிலா நல்லோர்கள் பெரியோர் களைச்சற்று
மெண்ணு துரைத்த பேயு
மினியபரி தானத்தி லாசைகொண் டொருவற்
கிடுக்கண்செய் திட்ட பேயும்
மடமனை யிருக்கப் பரத்தையைப் புணர்பேயும்
வசைபெற்ற பேய்க ளன்றோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (23)

அவ்வவற்றி லுயர்ந்தவை.

தாருவிற் சந்தான நதியினிற் கங்கைவிர
தத்தினிற் சோம வாரந்
தகைபெறு நிலத்தினிற் காஸ்மீர கண்டந்
தலத்திற் சிதம்பர தலம்
சீருலவு ரிஷிகளில் வசிட்டர்பசு விற்காம
தேனுமுனி வரிஞ ரதன்
செல்வநவ மணிகளிற் றிகழ்பதும ராகமணி
தேமலரி லம்போ ருகம்
பேருலவு கற்பினி லருந்ததி கதித்திடு
பெலத்தின்மா ருதம் யானையிற்
பேசிலை ராவதந் தமிழினி லகத்தியம்
பிரணவம் மந்திரத் தில்
வாரிதியி லேதிருப் பாற்கடல் குவட்டினின்
மகாமேரு வாகு மன்றோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (24)

அவரவர்க்குப் பெலமாவன.

அந்தணர்க் குயர்வேத மேபெலங் கொற்றவர்க்
கரியசௌ ரியமே பெல
மானவணி கர்க்குநிதி யேபெலஞ் சூத்திரர்க்
காயினே ருழவே பெலம்
மந்திரிக் குச்சது ருபாயமே பெலநீதி
மானுக்கு நடுவே பெலம்
மாதவர்க் குத்தவசு பெலமடவி யர்க்குநிறை
மானமிகு கற்பே பெலம்
தந்திர மிகுத்தகன சேவகர் தமக்கெலாஞ்
சாமிகா ரியமே பெலஞ் [வோர்
சான்றவர்க் குப்பொறுமை யேபெலம் புல
தமக்குநிறை கல்வி பெலமாம்
வந்தனை செய்யும்பூசை செய்பவர்க் கன்புபெலம்
வாலவடி வான வேலா!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (25)

இருந்தும் பயன் படாதவை.

தருணத்தி லுதவி செய்யாதநட் பாளர்பின்
தந்தென தராம லென்ன
தராதர மறிந்துமுறை செய்யாத மன்னரைச்
சார்ந்தென்ன நீங்கி லென்ன [யைப்
பெருமையுட னுண்மையில் லாதவொரு பிள்ளை
பெற்றென பெறும லென்ன
பிரியமா யுள்ளன் பிலாதவர்க ணேசம்
பிடித்தென விடுக்கி லென்ன

தெருளாக மானமில் லாததொரு சீவனஞ்
செய்தென செய்யாம லென்ன
தேகியென வருபவர்க் கீயாத செல்வஞ்
சிறந்தென முறிந்து மென்ன
மருவிளமை தன்னிலில் லாதகன் னிகைபின்பு
வந்தென வராம லென்ன
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (26)

உபகார மில்லாதவை.

கடனீர் மிகுந்தென்ன வொதிதான் பெருத்தெ
காட்டிலவு மலரி லென்ன [ன்ன
கருவேல் பழுத்தென்ன நாய்பால்சுரந்தென்ன
கானில்மழை பெய்து மென்ன [ன
அடர்கழுதை லத்தி நில மெல்லாங் குவிந்தென்
அரியகுண மில்லாத பெண்
ணழகா யிருந்தென்ன வாஸ்தான கோழைபல
அரியநா லோதி லென்ன [ன
திடமினிய பூதம்வெகு பொன்காத் திருந்தென்
திறன்மிகுங் காடி மயிர்தான் [லாஞ்
செறிவாகி நீண்டென்ன வஸ்த்ரபூ ஷணமெ
சித்திரத் துற்று மென்ன
மடமிகுந் தெவருக்கு முபகார மில்லாத
வம்பர்வாழ் வுக்கு நிகராம்
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (27)

பதரெனப் படுவோர்.

தன்பெருமை சொல்லியே தன்னைப் புகழ்ந்தபதர்
சமர்கண் டொளிக்கும் பதர்
தக்கபெரி யோர்புத்தி கேளாத பதர்தோழர்
தம்மொடு சலிக்கும் பதர்
பின்புகா ணவிடந் தன்னிலே புறணிபல
பேசிக் களிக்கும் பதர் [தர்
பெற்றதாய் தந்தைதுயர் படவாழ்ந் திருந்தப
பெண்புத்தி கேட்கும் பதர்
பொன்பண மிருக்கவே போயிரக் கின்றபதர்
பொய்ச்சாட்சி சொல்லும் பதர் [னைவி
புவியோர் நடத்தையை யிகழ்ந்தபதர் தன்ம
புணர்தல்வெளி யாக்கும் பதர்
மன்புணரும் வேசையுடன் விபசரிக்கின்றபதர்
மனிதரிற் பதரென்பர் காண்
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (28)

காணவிடிற் றுயரப்படுபவை.

இரவிகா ணவனச மாரிகா ணதபயி
ரிந்துகா ணாத குமுத
மேந்தல்கா ணுநாடு கரைகள்கா ணவோடம்
மின்சொல்கா ணவி ருந்து
சூரபிகா ணுதகன் றன்னைகா ணுமதலை
சோலைகா ணாத வண்டு
தோழர்கா ணுநேயர் கலைகள்கா ணுதமான்
சோடுகா ணாத பேடு

குரவர்கா ணாதசபை தியாகிகா ணாவறிஞர்
கொழுநர்கா ணாத பெண்கள் [ழ்வு
கொண்டல்கா ணாதமயில் சிறுவர்கா ணாவா
கோடைகா ணாத குயில்கள்
வரவுகா ணாதசெல விவையெலாம் புவிமீதில்
வாழ்வுகா ணாவிளமை யாம்
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (29)

வியாதிக்கு மூலங்கள்.

கல்லினுன் மயிரினுன் மீதூண் விரும்பலாற்
கருதிய விசாரத்தி னுற்
கடுவழி நடக்கையான் மலசல மடக்கையாற்
கனிபழங் கறியுண்ண லால்
நெல்லினு லுமியினு லுண்டபின் மூழ்கலா
னித்திரைக ளில்லாமை யா
னீர்ப்பகையி னுற்பனிக் காற்றிலுட னேதலா
னீடுசரு கிளையூற லால்
மெல்லிநல் லார்கலவி யதிகமுள் விரும்பலால்
வீழ்மலஞ் சிக்குகையி னுன் [ன்
மிகுசுமை யெடுத்தலா லிளவெயிற் காய்தலா
மெய்வாட வேலை செயலால்
வல்லிரவி லேதயிர்கள் சாகாதி யுண்ணலால்
வன்பிணிக் கிடமென்பர் காண்
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (30)

சேத்தும் சாகாதவர்.

அனைவர்க்கு முபகார மாம்வாவி கூவமுண்
டாக்கினோர் நீதி மன்ன
ரழியாத தேவால யங்கட்டி வைத்துளோ
ரகாரங்கள் செய்த பெரியோர் [ருது
தனையொப்பி லாப்புதல்வ னைப்பெற்ற பேர்பொ
சமர்வென்ற சுத்த வீரர்
தாணிதலி னிலைநிற்க வெந்நாளு மாருத
தருமங்கள் செய்த பேர்கள் [யாளர்
கனவித்தை கொண்டவர்க ளோயாத கொடை
காவியஞ் செய்த கவிஞர் [யைக்
கற்பினின் மிகுத்தவொரு பத்தினி மடந்தை
கடிமணஞ் செய்தோர்க ளிம்
மனிதர்கள் சரீரங்கள் போகினுஞ் சாகாத
மனிதரிவ ராவ ரன்றோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேசனே. (31)

சாகாதிருந்துஞ் சேத்தவர்.

மாறாத வறுமையோர் தீராத பிணியாளர்
வருவேட் டகத்தி லுண்போர்
மனைவியை வழங்கியே சீவனஞ் செய்குவோர்
மன்னுமொரு ராச சபையில்
தூறாக நிந்தைசெய் துய்குவோர் சிவிகைகள்
சுமந்தே பிழைக்கின்ற பேர் [ற்
தொலையா விசாரத் தழுந்துவோர் வார்த்தையி
சோர்வுபட லுற்ற பெரியோர்

வீருக மனையா டனக்கஞ்சி வந்திடு
விருந்தினை யொழித்து விடுவோர்
வீம்புடன் செல்லாத விவகாரமது கொண்டு
மிக்கசபை யேறு மசடர்
மாருக விவரெலா முயிருடன் செத்தசவ
மாகியொளி மாய்வர் கண்டாய்
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (32)

சிறிதும் பயன்படாதவர்.

பதராகி லுங்கன விபூதிவிளை விக்கும்
பழமைபெறு சுவராகி லும்
பலருக்கு மறைவாகு மாரிடுஞ் சிறுமலம்
பன்றிகட் குபயோக மாம்
கதமிகு கடாவென்னி லுழுதுபுவி காக்கும்வன்
கழுதையும் பொதி சுமக்கும்
கல்லெனிற் றேவர்களு மாலயமு மாம்பெருங்
கான்புற்று மரவ மனையாம்
இதமிலாச் சவமாகி லுஞ்சிலர்க் குதவிசெயு
மிருவுறு குறங் காயினு
மிரக்கப் பிடித்தவர்க் குதவிசெயும் வாருகோ
லேற்றமா ளிகை விளக்கும்
மதமது மிகும்பாம லோபரா லுபகார
மற்றொருவ ருக்கு முண்டோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (33)

உலுத்த ரியல்பு.

திரவியங் காக்குமொரு பூதங்கள் போற்பணந்
தேடிப் புதைத்து வைப்பார்
சீலநல மாகவுங் கட்டார்க ணல்லமுது
செய்துண் ரறமுஞ் செயார்
புரவலர்செய் தண்டந் தனக்கும் வலுவாகப்
புகுந்திருட ருக்கு மீவார்
புலவரைக் கண்டவுட ளேடிப் பதுங்குவார்
புராணிகர்க் கொன்று முதவார்
விரகறிந் தேபிள்ளை சோறுகறி தினுமளவில்
வெகுபணஞ் செலவாகலால்
விளையாடு கிழவனும் பிள்ளையே பிள்ளையென
மிகுசெட்டி சொன்ன கதைபோல்
வரவுபார்க் கின்றதே யல்லாது லோபியர்கண்
மற்றொருவ ருக் கீவரோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (34)

திரு வாழிடங்கள்.

கடவா ரணத்திலுங் கங்கா சலத்திலுங்
கமலா சனந்தன்னி லுங்
காகுத்தன் மார்பிலுங் கொற்றவ ரிடத்திலுங்
காலியின் கூட்டத் திலும்
நடமாடு பயிரிலும் பொய்வார்த்தை சொல்லாத
நல்லோ ரிடந் தன்னிலு
நல்லசுப லக்ஷண மிகுந்தமனை தன்னிலும்
ரணசுத்த வீரர் பாலும்

அடர்கே தனத்திலுஞ் சுயம்வரந் தன்னிலு
மருந்துளசி வில்வத் திலு
மலர்தரு கடப்பமலர் தனிலுமிர தத்திலு
மதிகுண மான ரூப
மடவாரி டத்திலுங் குடிகொண்டு திருமாது
மாறு திருப்ப ளன்றே
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேசனே. (35)

மூதேவி வாழிடங்கள்.

சோரமங் கையர்கணிச முறையார்கள் வாயினிற்
சூதகப் பெண்க ணிழலில்
சூளையிற் சூழ்ந்தலுறு புகையிற்க ளேபரஞ்
சுடுபுகையி னீசர் நிழலில்
காரிரவி லரசுநிழ லிற்கடா நிழலினொடு
கருதிய விளக்கு நிழலில்
காமுகரி னிஷ்டையில் லாதவர் முகத்திற்
கடுஞ்சினத் தோர் சபையினில்
ஈரமில் லாக்களர் நிலத்தினி லிராத்தயிரி
லிழியுமது பானர் பாலி
லிலைவேல் விளா நிழலி னிதமழுக் கடைமனையி
லேனநா யசகரத் தாள்
வாரிய முறத்தூள் பெருக்குதூண் மூதேவி
மாறு திருப்ப ளென்பார்
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேசனே. (36)

திருத்தினுந் திருந்தாதவை.

கட்டியெரு விட்டுச் செழுந்தேனை வார்க்கினுங்
காஞ்சிரங் கைப்பு விடுமோ [ங்
கழுதையைக் கட்டிவைத் தோமம் வளர்க்கினு
கதிபெறுங் குதிரை யாமோ
குட்டியர வுக்கமு தளித்தே வளர்க்கினுங்
கொடுவிட மலாது தருமோ
குக்கனெடு வாலுக்கு மட்டையைக் கட்டினுங்
கோணு மலே நிமிருமோ
ஒட்டியே குறுணிமை யிட்டாலு நயமிலா
யோனிகண் ணாகி விடுமோ
வுலவுகன கர்ப்பூர வாடைபல கூட்டினு
முள்ளியின் குணமாறு மோ
மட்டிகட் காயிரம் புத்திசொன் னாலுமதின்
மார்க்கமரி யாதை வருமோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (37)

குறிப்பறிதல்.

மனதிற் கடும்பகை முகத்தி லறியலா
மா நிலப் பூடுக ளெலாம்
மழையினா லறியலா நல்லார்பொ லார்தமை
மக்களா லறியலா கும்
கனமருவு சூரரைச் சமரினா லறியலாங்
கற்றவொரு வித்துவா னைக்
கல்விப்ர சங்கத்தி னாலறிய லாங்குணங்
களை நடையி னாலறிய லாம்

தனதக மடுத்தது பளிங்கினு லறியலாஞ்
சாதிசொல் லாலறிய லாந்
தருநீதி கேள்வியா லறியலாம் பிணிகளைத்
தாதுக்க ளாலறிய லாம்
வனசவிக சிதவதன பரிபூர ணனந்த
வாலவடி வானவேலா!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (38)

குண மாருமை.

குணமிலாத் துஷ்டமிரு கங்களையு நயகுணங்
கொண்டுட் படுத்தி விடலாங் [மது
கொடியபல விடநோய்க ளியாவுமௌ ஷத
கொடுத்துத் திருப்பி விடலாம்
உணர்விலாப் பிரமராட் சசிமுதற் பேய்களை
யுகந்துகூத் தாட்டி விடலாம்
உபாயத்தி னுற்பெரும் பறவைக்கு நற்புத்தி
யுண்டாக்கலா முயிர் பெறப்
பிணமதை யெழுப்பலா மக்கினி சுடாமற்
பெரும்புன லெனச்செய்ய லாம்
பிணியையு மகற்றலாங் காலதூ துவரையும்
பின்புவரு கென்று சொலலாம்
மணலையுங் கயிறுத் திரிக்கலாங் கயவர்குண
மட்டுந் திருப்ப வசமோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (39)

இத் தீக்குணத்தோ ரிவ்விலங்கு போல்வ ரேனல்
தான்பிடித் ததுபிடிப் பென்றுமே லவர்புத்தி
தள்ளிச்செய் வோர் குரங்கு
சபையிற் குறிப்பறிய மாட்டாம னின்றவர்
தாம்பல னிலாத மரமாம் [மொரு
வீம்பினு லெளியவரை யெதிர்பண்ணி திற்கு
வெறியர்குரை ஞமலி யாவார்
மிகநாடி வருவோர் முகம்பார்த் திடாலோபர்
மேன்மையில் லாத கழுதை
சோம்பலொடு பெரியோர் சபைக்குட் படுத்திடுந்
தூங்கலே சண்டிக் கடா
சூதுட னடுத்தோர்க் கிடுக்கணே செய்திடுந்
துஷ்டனே கொட்டு தேளாம்
மாம்பழந் தனைவேண்டி யந்நாளி லீசனை
வலமாக வந்த முருகா !
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (40)

அற்பர்க்கு வாழ்வுவரிற் குணம் வேறுபடுதல்.

அற்பர்க்கு வாழ்வுசற் றதிகமா னல்விழிக்
கியாவருரு வுந்தோன் றிடா [லு
தண்டி நின் றேநல்ல வார்த்தைக ளுறைத்தா
மவர்செவிக் கேறி டாது
முற்பக்ஷ மானபேர் வருகினும் வாருமென
மொழியவும் வாய்வ ராது
மோதியே வாதப் பிடிப்புவந் ததுபோல
முன்காலை யகல வைப்பார்

விற்பன மிகுந்தபெரி யோர்செய்தி சொன்னாலும்
வெடுவெடுத் தேகி நிற்பார்
விருதா மகத்துவப் பேயது சவுக்கடி
விழும்போது தீருமென்பார்
மற்புயந் தனினீப மாலையணி லோலனே!
மார்பனே! வடிவேல வா!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (41)

இத்தீங்குளோர் இன்னகிரகம்போல்வரெனல்.

அன்னைதந் தையர்புத்தி கேளாத பிள்ளையோ
வஷ்டமச் சனியாகு வா
னஞ்சாம லெதிர்பேசி நிற்குமனை யாள்வாக்கி
லங்கார கச்சன்ம மாம் [மை
தன்னைமிஞ் சிச்சொன்ன வார்த்தைகே ளாவடி
சந்திராஷ் டகமென்ன லாந்
தன்பங்கு தாவென்று சபையேறு தம்பியோ
சார்ந்தசன் மச்சூரி யன்
நன்னயமி லாதவஞ் சனைசெய்த தமையன்மூன்
றுமிடத் தில்வியா ழம் [டுத்துளோன்
நாடொறும் விரோதமிடு கொண்டோன் கொ
ராகுகே துக்க ளெனலாம்
மன்னயனை யன்றுசிறை தனிலிட்டு நம்பர்கு
மந்திர முரைத்த குருவே!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (42)

நல்லினஞ் சேர் பயன்

சந்தன விருக்ஷத்தை யண்டி நிற் கின்றபல
　　தருவுமவ் சவாஸனை தருந்
　தங்கமக மேருவை யடுத்திடுங் காக்கையுஞ்
　　சாயல்பொன் மயமே தரும்
பந்தமிகு பாலுடன் விளாவிய தண்ணீரெலாம்
　　பால்போ னிறங்கொடுக் கும்
　படிகமணி கட்குளே நிற்கின்ற வடமுமப்
　　படியே குணங்கொடுக் கும்
அந்தமிகு மரகதக் கல்லைத் தரித்திடி
　　லடுத்ததும் பசுமை யாகும்
　ஆனபெரி யோர்களொடு சகவாச மதுசெய்யி
　　லவர்கள் குணம் வருமென்பர் காண்
மந்தர நெடுங்கிரியின் முன்கடல் கடைந்தவரி
　　மருகமெய்ஞ் ஞான முருகா!
　மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
　　மலைமேவு குமரேசனே. (43)

வலியோரையும் ஊழ் விடாமை.

அன்றுமுடி சூடுவ திருக்கரகு ராமன்மு
　　னருங்கா டுறைந்த தென்ன
　அண்டரெல் லாமமிர்த முண்டிடப் பரமனுக்
　　காலம் லபித்த தென்ன
வென்றிவரு தேவர்சிறை மீட்டனீ களவில்வே
　　டிச்சியைச் சேர்ந்த தென்ன [கி
　மேதினி படைக்குமய னுக்கொரு சிரம்போக்
　　வெஞ்சிறையி லுற்ற தென்ன

என்றுமொரு பொய்சொலா மன்னவன் விலை
தென்னகாண் வல்லமையினு [போன
லெண்ணத்தி னுலொன்றும் வாராதுபரம சிவ
னெத்தனப் படிமுடியு மாம்
மன்றுதனி னடனமிடு கங்கா தரன்பெற்ற
வரபுத்ர வடிவேலவா!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேசனே. (44)

பெரியோர் வாக்கிய பரிபாலனஞ் செய்தோர்.

தந்தைதாய் வாக்யபரி பாலனஞ் செய்தவன்
தசரத குமார ராமன் [ர்கள்
தமையனருள் வாக்யபரி பாலனஞ் செய்தோ
தருமனுக் கிளைய நால்வர்
சிந்தையி லுணர்ந்துகுரு வாக்யபரி பாலனஞ்
செய்தவ னரிச்சந் திரன்
தேகியென் ருேர்க்கிலை யெனுவாக்ய பாலனஞ்
செய்தவன் ருன கன்னன்
நிந்தைதவிர் வாக்யபரி பாலனஞ் செய்தவ
னீள்பெல மிகுத்த வநுமா
நிறையுடன் பத்தாவின் வாக்யபரி பாலன
நிலத்தினு ளாகினி செய்தாள்
மந்தைவழி கோயில்குள முங்குலவு தும்பிமுகன்
மகிழ்ந்தர வுகந்த துணைவா!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேசனே. (45)

முயற்சியின் மிக்கது ஊழெனல்.

வங்காள மேறுகினும் வாருகோ லொருகாசு
மட்டன்றி யதிக மாமோ
வானேறி யுயரப் பறந்தாலு மூர்க்குருவி
வண்ணப் பருந்தாகு மோ
கங்கா சலந்தன்னின் மூழ்கினும் பேச்சுரைக்
காய்நல்ல சுரையாகு மோ
கடலுக்கு ணாழியை யமுக்கியே மொண்டிடிற்
காணுமோ நாஜுழி தான்
ஐங்காத மோடினுந் தன்வினைக டன்னுடே
யடையாம னீங்கி விடுமோ [னு
யாரிடஞ் சென்றாலும் வெகுதொலைகள் சுற்றி
மமைத்தபடி யன்றி வருமோ
பங்காத செந்தமிழ்க் கொண்டுநக் கீரர்க்கு
வந்ததுயர் தீர்த்த முருகா!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (46)

இடம்பா லழிவு நேருமெனல்.

சூரபத் மன்பெலமு மிராவணன் றீரமுந்
துடுக்கான கஞ்சன் வலியுந்
துடியான விரணியன் வரப்ரசா தங்களுந்
தொலையாத வாலி திடமும்
பாரமிகு துரியோத ஞதிநூற் றுவரது
பராக்கிரம மது கைடவர்
பாரிப்பு மாபெலித ஞண்மையுஞ் சோமுகன்
பாங்கிலுறு வல்லமைக ளும்

ஏரணவு கீசகன் கனதையுந் திரிபுர
 ரெண்ணமுந் தக்க னெழிலு
மிவர்களது சம்பத்து நின்றவோ வவரவ
 ரிடும்பா லழிந்த வன்றோ
மாரனைக் கண்ணு லெரித்தருள் சிவன்றந்த
 வரபுத்ர வடிவேல வா!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. (47)

நல்லோர் நட்புநிலை.

மாமதியின் முயலான ததுதேய் வுழித்தேய்ந்து
 வளருமப் போது வளரும் [றின்
வாவிதனி லாம்பல்கொட் டிகளதனி னீர்வற்
 வற்றிடும் பெருகி லுயரும்
பூமருவு புகல்பூடு கோடையிற் றீய்ந்திடும்
 பொங்குகா லந் தழைக்கும்
புண்டரிக மிரவிபோ மளவிற் குவிந்திடும்
 போதுதய மாகின் மலரும்
தேமுடலி லுக்கிலுயிர் கூடவு மிளைக்குமது
 தேறிலுயி ருஞ்சிறக் குஞ் [ர்
சேர்ந்தோர்க் கிடுக்கணது வந்தாலும் நல்லோ
 சிநேகமப் படியாகு மோ
வாமனசொ ரூபமதை யானைமுக னுக்கிளைய
 வாலகுரு பரவேல வா!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. (48)

கைப்பலனுமவை.

பருவத்தி லேபெற்ற சேயும் புரட்டாசி
பாதிசம் பாநடுகை யும்
பலமினிய வாடிதனி லானைவால் போலவே
பயிர்கொண்டு வரு கரும்பும்
கருணையொடு மிக்கநா ணயமுளோர் கையினிற்
கடனிட்டு வைத்த முதலுங்
காலமது நேரிற் றனக்குறுதி யாகமுன்
கற்றுணர்ந் திடுகல்வி யும்
விருதரச ரைக்கண்டு பழகிய சினேகமும்
விவேகிகட் குபகார மும்
வீணல்ல விவையெலாங் கைப்பலன தாகவபி
விர்த்தியாய் வருமென்பர் காண்
மருவுலா வியநீப மாலையுந் தண்டரள
மாலையும் புனைமார்ப னே!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (49)

சமயத்துக் குதவாதவை.

கல்லாது புத்தகந் தனிலெழுதி வீட்டினிற்
கட்டிவைத் திடு வித்தையுங்
காலங்க ளுக்குதவ வேண்டுமென் றன்னியன்
கையிற் கொடுத்த பொருளும்
இல்லாளை நீங்கியே பிறர்பாரி சதமென்
றிருக்கின்ற குடிவாழ்க் கையும்
ஏறுமா றுகவே தேசாந் தரம்போ
யிருக்கின்ற பிள்ளை வாழ்வும்

சொல்லான தொன்றுமவர் மனமான தொன்று
சொல்லும்வஞ் சகர் நேசமுஞ் [மாச்
சுகியமா புண்டென் றிருப்பதெல் லாந்தருண
துரிதத்தி லுதவாது காண்
வல்லான கொங்கைமட மாதுதெய் வானைகுற
வள்ளிபங் காள நேயா!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (50)

திரும்பமாட்டாதவை.

ஆடரவின் வாயினி லகப்பட்ட தவளையு
மானைவா யிற் கரும்பு
மரிதான கப்பலிற் பாய்மரக் காற்றினி
லகப்பட்டு மெலி காக்கையும்
நாடரிய வேதாரை வார்த்துக் கொடுத்தது
நமன்கைக்கு ளான வுயிரும்
நலமாக வேபணை கடந்திட்ட வெள்ளமு
நாய்வேட்டை பட்ட முசலும்
தேடியுண் பார்கைக்கு ளானபல வுடைமையுந்
தீவாதை யான மனையுந் [த்
திரள்கொடுங் கோலரசர் கைக்கேறு பொருளுந்
திரும்பிவா ராவென்பர் காண்
மாடமிசை யன்னக்கொடித்திரள்கொள் சோணு
வாழவந் திடுமுதல் வனே! [டு
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (51)

இதினு மிது நன்றென்பவை.

கடுகடுத் தாயிரஞ் செய்குவதி லின்சொலாற்
களிகொண் டழைத்த னன்று
கனவேள்வி யாயிரஞ் செய்வதிற் பொய்யுரை
கருத்தொடு சொலாமை நன்று
வெடுவெடுக் கின்றதோ ரவிவேகி யுறவினில்
விவேகியொடு பகைமை நன்று
வெகுமதிக ளாயிரஞ் செய்வதி னரைக்காசு
வேளைகண் டுதவ னன்று
சடுதியிற் பக்குவஞ் சொல்லுங் கொடைக்கிங்கு
சற்றுமிலை யென்ன னன்று
சம்பத் துடன்பிணியின் மெலிகுவதி னோயற்ற
தாரித்தி ரியநன்று காண்
மடுவினிற் காயோல மென்னவந் தருள்செய்த
மான்மருக னான முதல்வா!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (52)

பல கூடினு மொன்றற் கீடாகாதவை.

தாரகைக ளொருகோடி வானத் திருக்கினுஞ்
சந்திரர்க் கீடாகுமோ
தாருவிற் கொடிதொனிகள் பலகூடி னாலுமொரு
தம்பட்ட வோசை யாமோ
கோரமிகு பன்றியின் குட்டிபல கூடினொரு
குஞ்சரக் கன்றாகுமோ
கொட்டிமலர் வாவியிற் பலகூடி னாலுமொரு
கோகனத மலராகுமோ

பாரமிகு மாமலைகள் பலகூடி னாலுமொரு
பைம்பொன்மக மேரு வாமோ
பலனிலாப் பிள்ளைக ளனேகம் பிறந்தும்விற்
பனனொருவ னுக்கு நிகரோ
வாரணக் கொடியொரு கரத்திற் பிடித்தொன் றி
வடிவே லணிந்த முருகா! [ல்
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (53)

அருமை யறிதல்.

மணமாலை யருமையைப் புனைபவர்க ளேயறிவர்
மட்டிக் குரங் கறியுமோ [வர்
மக்களுடை யருமையைப் பெற்றவர்க ளேயறி
மலடிதா னறிவ துண்டோ
கணவருடை யருமையைக் கற்பான மாதறிவள்
கணிகையா னவ ளறிவளோ [ரும்
கருதுமொரு சந்தியின் பாண்டமென் பதைவ
ளவான நாயறியு மோ
குணமான கிளியருமை தனைவளர்த் தவரறிவர்
கொடிய பூனையு மறியுமோ [வர்
குலவுபெரி யோரருமை நல்லோர்க ளேயறி
கொடுமூடர் தாமறிவ ரோ
மணவாள நீயென்று குறவள்ளி பின்றொடர
வனமூடு தழுவு மழகா!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (54)

தீச்சார்பாற் பயன் படாதவை.

மடுவினிற் கஞ்சமல ருண்டொருவ ரணுகாமல்
வன்முதலை யங்கி ருக்கும் [மன்
மலையினிற் றேனுண்டு சென்றொருவர் கிட்டா
மருவியதில் வண்டி ருக்கும் [காம
நெடுமைதிகழ் தாழைமல ருண்டொருவ ரணு
கீங்காத முள்ளி ருக்கும்
நீடுபல சந்தன விருக்ஷமுண் டணுகாது
நீளரவு சூழ்ந்திருக் கும்
குடிமல்கி வாழ்கின்ற வீட்டினிற் செல்லாது
குரைநாய்க ளங்கிருக் குங்
கொடுக்குந்தி யாகியுண் டிடையூறு பேசுங்
கொடும்பாவி யுண்டு கண்டாய்
வடுவையுங் கடுவையும் பொருவுமிரு கண்ணிகுற
வள்ளிக் குகந்த கணவா!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (55)

வேசைய ரிழிவு.

பூவில்வே சிகள்வீடு சந்தைப் பெரும்பேட்டை
புணைமலர் படுக்கை வீடு [துகில்
பொன்வாசல் கட்டில்பொது வம்பல முடுத்த
பொருவில்சூ தாடு சாலை
மேவலா கியகொங்கை கையாடு திரள்பந்து
விழியனங் கவர்தூண்டி லாம்
மிக்கமொழி நீர்மேலெழுத்ததிக மோகமொரு
மின்னலிரு தொடைசர்ப்ப மாம்

ஆவலா கியவல்கு லோதண்டம் வாங்குமிட
மதிகபட மாமனது கல்
லமிர்தவா யிதழ்சித்ர சாலையெச் சிற்குழி
யவர்க்காசை வைக்க லாமோ
மாவடிவு கொண்டே யொளித்தவொரு சூரனை
வதைத்தவடி வேலா யுதா!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (56)

கலிகாலக் கொடுமை.

தாய்புத்தி சொன்னான் மறுத்திடுங் காலமுயர்
தந்தையைச் சீறு காலஞ் [ச்
சற்குருவை நிந்தைசெய் காலமெய்க் கடவுளை
சற்றுமெண் ணாத காலம்
பேய்தெய்வ மென்றுப சரித்திடுங் காலம்
புரட்டருக் கேற்ற காலம்
பெண்டாட்டி வையினுங் கேட்கின்ற காலநற்
பெரியர்சொற் கொளாத காலம்
தேய்வுடன் பெரியவன் சிறுமையுறு காலமிகு
சிறியவன் பெருகு காலஞ் [ம்வசை
செருவில்விட் டோடினோர் வரிசைபெறு காலஞ்
செப்புவோர்க் குதவு காலம்
வாய்மதம் பேசிவிடு மனியாய காரர்க்கு
வாய்த்தகலி கால மையா!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (57)

அவரவர்க் குரியவை.

கல்வியொடு கனமுறச் சபையின்மேல் வட்டமாக்
காணவைப் போன் பிதாவாங்
கற்றுணர்ந் தேதனது புகழாற் பிதாவைப்ர
காசஞ்செய் வோன் புத்திரன்
செல்வமிகு கணவனே தெய்வமென் றனுதினஞ்
சிந்தைசெய் பவள்மனைவி யாஞ் [மொழி
சினேகிதன் போலவே யன்புவைத் துண்மை
செப்புமவ னேசோத ரன்
தொல்வள மிகுந்தநூற் கரைதெரிந் துறுதிமொ
சொல்லுமவ னேகுரவ னுஞ் [ழி
சொன்னநெறி தவறாமல் வழிபாடுசெய் துவரு
துய்யனே யினிய சீஷன்
வல்விரக மிஞ்சுசுர குஞ்சரி யுடன்குறவர்
வஞ்சியை மணந்த கணவா!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (58)

சிறுமையிற் பெருமை.

சேற்றிற் பிறந்திடுங் கமலமலர் கடவுளது
திருமுடியின் மேலிருக் குந்
திகழ்சிப்பி யுடலிற் சனித்தமுத் தரசரது
தேகத்தின் மேலிருக் கும்
போற்றியிடு பூச்சியின் வாயினூல் பட்டென்று
பூசைக்கு நேச மாகும் [ள்
புகலரிய வண்டெச்சி லானதேன் றேவர்கொ
புனிதவபி டேக மாகும்

சாற்றிய புலாலொடு பிறந்தகோ ரோசனை
சவாதுபுழு கனைவர்க்கு மாஞ்
சாதியீ னத்திற் பிறக்கினுங் கற்றோர்கள்
சபையின்மேல் வட்ட மன்றோ
மாற்றிச் சுரத்தினை விபூதியா லுடல்குளிர
வைத்தமெய்ஞ் ஞான முதலே!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (59)

செய்யத் தகாதவை.

தானு சரித்துவரு தெய்வமிது வென்றுபொய்ச்
சத்தியஞ் செயல்வி டாது
தன்வீட்டி லேற்றிய விளக்கென்று முத்தந்
தனைக்கொடுத் தாலது சுடும்
ஆனாலு மேலவர்கண் மெத்தவுந் தனதென்
றடாதது செயிற் கெடுதியோ
மானைதான் மெத்தப் பழக்கமா னாலுஞ்செ
யாதுசெய் தாற்கொன் றிடும்
தீனான தினியென்று மீதூண் விரும்பினாற்
றேகபீ டைகளே தருஞ்
செகராசர் சனுவென்ன வேலாத காரியஞ்
செய்தான் மனம்பொறார் காண்
வானாடு புகழுமொழி சோணாடு தழையயிவண்
வந்தவ தரித்த முதலே!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (60)

நடுவு நிலைமை.

வந்தவிவ காரத்தி லினியபரி தானங்கள்
வருமென்று நேச ரென்றும் [ன
வன்பகைஞ ரென்றுமய லோரென்று மிக்கத
வானென்று மேழை யென்றும்
இந்தவகை யைக்குறித் தொருபக்ஷ பாதமோ
ரெள்ளள வுரைத்தி டாம
லெண்ணமுட னேலிகித புத்தியொடு சாக்ஷிக்கு
மேற்கச்ச பாச மதமா
முந்தவிரு தலையுஞ் சமன்செய்த கோல்போன்
மொழிந்திடிற் றர்மமது காண்
முனைவீம னுடல்பாதி மிருகந் தனக்கென்று
முன்றருமர் சொன்ன தலவோ
மைந்தனென வன்றுமை முலைப்பால்கொடுத்திட
வளர்ந்தருள் குழந்தை வடிவே!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (61)

பக்ஷபாதத்தால் வருபயன்.

ஓரவிவ காரமா வந்தவர் முகம்பார்த்
துரைப்போர் மலைக்குரங் கே [ல்ல
யுயர்வெள் ளெருக்குடன் முளைத்துவிடு மவரி
ம்றையுமூர் பாழ்நத்த மாம்
தாரணியி லிவர்கள்கிளை நெல்லியிலை போலுகுஞ்
சமானமா வெழுபிறப் புஞ்
சந்ததியி லாதுழல்வ ரவர்முகத் தினின்மூத்த
தையலே குடியிருப் பாள்

பாரமிவ ரென்றுபுவி மங்கையு நடுங்குவாள்
பழித்ததூர் மரண மாவார்
பகர்முடிவி லேரவுர வாதிநர கத்தனு
பவிப்பரெப் போது மென்பார்
வாரமுட னருணகிரி நாதருக் கனுபூதி
வைத்தெழுதி யருள் குருபரா!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (62)

ஒன்றில்லாமையாற் சிறவாதவை.

கொங்கையில் லாதவட் கெத்தனைப் பணியுடை
கூடினும் பெண்மை யில்லை [மை
கூறுநிறை கல்வியில் லாமலெத் தனைகவிதை
கூறினும் புலமை யில்லை
சங்கையில் லாதவர்க் கெத்தனை விவேகந்
தரிக்கினுங் கனதை யில்லை
சட்சுவை பதார்த்தவகை யுற்றாலு நெய்யிலாச்
சாதமுந் திர்த்தி யில்லை
பங்கய மிலாமலெத் தனைமலர்கள் வாவியிற்
பாரித்து மேன்மை யில்லை
பத்தியில் லாமல்வெகு நியமமா யர்ச்சனைகள்
பண்ணினும் பூசை யில்லை
மங்கைய ரிலாமனைக் கெத்தனை யருஞ்செல்வம்
வரினுமில் வாழ்க்கை யில்லை
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (63)

அளவுபடாதவை.

வாரியா ழத்தையும் புனலெறியு மலைகளையு
மானிடர்கள் சனனத்தை யும் [ளையும்
மன்னவர்க ணினைவையும் புருஷர்யோ கங்க
வானினுயர் நீளத்தை யும்
பாரிலெழு மணலையும் பலபிராணிகளையும்
படியாண்ட மன்னவரை யும்
பருப்பதத் தின்னிறையு மீசுரச் செயலையும்
பனிமாரி பொழிதுளியை யும்
சீரிய தமிழ்ப்புலவர் வாக்கிலெழு கவியையுஞ்
சித்தர்தம துள்ளத்தை யுந் [ம்படி
தெரிவையர்கள் சிந்தையையு மிவ்வள வெனு
தெரிந்தள விடக்கூடு மோ
வாரிச மடந்தைகுடி கொண்டநெடு மாலுக்கு
மருகனென வந்த முருகா!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (64)

பிறர்மனை நப்பார்க் குறுபயன்.

தந்தார மன்றியே பரதார மேநினைவு
தனைவைத்த காமுகர்க் குத்
தயையில்லை நிசமில்லை வெட்கமிலை சமரினிற்
றைரியஞ் சற்று மில்லை
அந்தார மில்லைதொடர் முறையில்லை நிலையில்லை
யறிவில்லை மரபு மில்லை
யறமில்லை நிதியில்லை யிரவினிற் றனிவழிக்
கச்சமோ மனதி லில்லை

நந்தாத சனமில்லை யினமில்லை யெவருக்கு
நட்பில்லை கனதை யில்லை [பெறு
நயமில்லை யிளமைதனில் வலிமையிலை முத்தி
ஞானமிலை யென்பர் கண்டாய்
மந்தார பரிமள சுகந்தாதி புனையுமணி
மார்பனே யருளாள னே!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (65)

மானிடம் விடாமை.

கனபார மேறிற் பிளந்திடுவ தன்றியே
கற்றூண் வளைந்தி டாது
கருதலர்க ளாலுடைந் தாலுமுயி ரளவிலே
கனசூர னமரின் முறியான்
தினமோ ரிடுக்கண்வந் துற்றாலும் வேங்கைதோ
சீவனள விற்கொ டாது [ல்
திரமான பெரியோர் சரீரங்கள் போகினுஞ்
செப்புமுறை தவறி டார்கள்
வனமேறு கவரிமா னுயிர்போகு மளவுந்தன்
மயிரினொன் றுங்கொ டாது
வாராத வாபத்து வருகினுங் கற்புடைய
மாது நிறை தவறி நடவாள்
மனதார வுனதடைக் கலமென்ற கீரற்கு
வஞ்சிறை தவிர்த்த முருகா!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (66)

திருவருட் சிறப்பு.

திருமகள் கடாக்ஷமுண் டானு லெவர்க்குஞ்
சிறப்புண்டு கனதை யுண்டு [ஞ்
சென்றவழியெல்லாம் பெரும்பாதை யாய்விடு
செல்லாத வார்த்தை செல்லும் [மோ
பொருளொரு துரும்புமரி யாதையாஞ் செல்வ
புகல்பெருக் காறு போலாம்
புவியின்முன் கண்டுமதி யாதபேர் பழகினவர்
போலவே நேச மாவார்
பெருமையொடு சாதியி லுயர்ச்சிதரு மனுதினம்
பேரும்ப்ர திஷ்டை யுண்டாம்
பிரியமொடு பகையாளி கூடவுற வாகுவான்
பேச்சினிற் பிழைவ ராது
வருமென நினைத்தபொருள் கைகூடி வருமதிக
வல்லமைகண் மிகவு முண்டாம்
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (67)

நட்பு நிலை.

கதிரவ னுதிப்பதெங் கேநளின மெங்கே
களித்துள மலர்ந்த தென்ன
கார்மேக மெங்கே பசுந்தோகை யெங்கே
கருத்தினட் பான தென்ன
மதியமெங் கேபெருங் குமுதமெங் கேமுக
மலர்ந்துமகிழ் கொண்ட தென்ன
வல்லிரவு விடிவதெங் கேகோழி யெங்கே
மகிழ்ந்துகூ விடுத லென்ன

நிதியரச ரெங்கே யிருந்தாலு மவர்களொடு
நேசமொன் றுயி ருக்கு
நீதிமிகு நல்லோர்க ளெங்கிருந் தாலுமவர்
நிறைபக்ஷ மறவார்கள் காண்
மதிலுடன் கோபுரமும் வாவியும் புடைசூழ
மருவுசோ ணாட்டதிப னே!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (68)

காலமறிதல்.

காகம் பகற்காலம் வென்றிடுங் கூகையைக்
கனகமுடி யரசர் தாமுங்
கருதுசய காலமது கண்டந்த வேளையிற்
காரிய முடித்து விடுவார்
மேகமுங் கார்கால மதுகண்டு பயிர்விளைய
மேன்மேலு மாரி பொழியும்
மிக்கான அறிவுளோர் வருதருண காலத்தின்
மிடியாள ருக்குதவு வார்
நாகரிக முறுகுயில் வசந்தகா லத்திலே
நலமென் றுகந்து கூவு
நல்லோர் குறித்ததைப் பதருமை லந்தந்த
நாளையின்முடிப்பர் கண்டாய்
வாகினிய காலைகல் மாலைபுல் லெனுமுலக
வாடிக்கை நிசமல்ல வோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (69)

இடமறிதல்.

தரையதனி லோடுதேர் நீள்கடலி லோடுமோ
சலதிமிசை யோடு கப்பல்
தரைமீதி லோடுமோ தண்ணீரி லுறுமுதலை
தன்முன்னே கரிநிற்கு மோ
விரைமலர் முடிப்பரமர் வேணியர வினைவெல்ல
மிகுகருட னுலாகு மோ
வேங்கைக ளிருக்கின்ற காடுதனி லஞ்சாமல்
வேறொருவர் செல்ல வசமோ
துரைகளைப் பெரியோரை யண்டிவாழ் வோர்த
துஷ்டர்பகை யென்ன செய்யும் [மைத்
துணைகண்டு சேரிட மறிந்துசே ரென்றெள
சொன்னமொழி பொய்யல்ல வே [வை
வரையூது மாயனை யடுத்தலாற் பஞ்சவர்கள்
வன்போர் செயித்த தன்றோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (70)

யாக்கை நிலையாமை.

மனுநன்மாந் தாதாமு னனவர்க ளெல்லாரு
மண்மே லிருந்து வாழ்ந்து
மடியா திருந்தபே ரில்லையவர் தேடியதை
வாரிவைத் தவரு மில்லை
பணியதனை நம்பியே பேர்பூட்டு கதையெனப்
பாழான வுடலை நம்பிப் [று
பார்மீதி லின்னம்வெகு நாளிருப் போமென்
பல்கோடி நினைவை யெண்ணி

அனிதமாய் விருதாவின் மாய்வதே யல்லாம
லன்பாக நின்பதத் தை [ஞர்க
யர்ச்சித்து முத்திபெறல் வேண்டுமென் றெண்
ணாசைவலை யிற்சுழலு வார்
வனிதையர்கள் காம விகாரமே பகையாகு
மற்றுமொரு பகைமை யுண்டோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (71)

வேட்டகத் திகழ்ச்சி.

வேட்டகந் தன்னிலே மருகன்வந் திடுமளவின்
மேன்மேலு முபசரித்து [வகை
விருந்துகள் சமைத்துநெய் பாறயிர் பதார்த்த
வேண்டுவ வெலாமமைப் பார்
ஊட்டமிகு வர்க்கவகை செய்திடுவர் தைலமிட்
டுறுதியாய் முழுகுவிப் பா
ரோயாது தின்னவே பாக்கிலை கொடுத்திடுவ
ருற்றநா ளுலாகி லோ
நாட்டமொரு படியிறங் குவதுபோன் மரியாதை
நாளுக்கு நாள்குறைவு றும் [வென்று
நகைசெய்வர் மைத்துனர்க ளலுவல்பார் போ
நாணுமன் மாமி சொல்வாள்
வாட்டமனை யாளொரு துரும்பாய் மதிப்பளவன்
மட்டியினு மட்டி யன்றோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (72)

செல்வ நிலையாமை.

ஓடமிடு மிடமது மணற்சுடுஞ் சுடுமிடமு
மோடமிக வேநடக் கு
முற்றதோ ராற்றின்மடு மேடாகு மேடெலா
முறுபுனல்கொண் மடுவாயி டும்
நாடுகா டாகுமுயர் காடுநா டாகிவிடு
நவில்சகடு மேல்கீழ தாய்
நடையுறுஞ் சந்தைபல கூடுமுட னேகலையு
நன்னிலவு மிருளாய் விடும்
நீடுபகல் போயபின் பிரவாகு மிரவுபோய்
நிறைபகற் போதாய் விடும் [வர்
நிதியோர் மிடித்திடுவர் மிடியோர் செழித்திடு
நிசமல்ல வாழ்வு கண்டாய்
மாடுமனை பாரிசன மக்கணிதி பூஷணமு
மருவுகன வாகு மன்றோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (73)

பிறந்தார் பெறு பேறு.

சடமொன் றெடுத்தாற் புவிக்குநல் லவனென்று
தன்பேர் விளங்க வேண்டுஞ்
சதிருடனி தல்லாது மெய்ஞ்ஞானி யென்றவ
தரிக்கவே வேண்டு மல்லால்
திடமினிய ரணசூர வீரனிவ னென்னவே
திசைமெச்ச வேண்டு மல்லால்
தேகியென வருபவர்க் கில்லையென் னுமலே
செய்யவே வேண்டு மல்லால்

அடைவுடன் பலகல்வி யாராய்ந்து வித்துவா
 ஞகவே வேண்டு மல்லா
லறிவான துரைமக்க ளாகவர வேண்டுமிவ
 ரதிகபூ பால ராவார்
வடகுவடு கிடுகிடென வெழுகடலு மலையெறிய
 மணியுரகன் முடிக ணெரிய
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. (74)

வேசை நிந்தை.

தேடித்தம் வீட்டிற் பணக்காரர் வந்திடிற்
 றேகசி வன்போல வே [டிற்
சிநேகித்த வும்மையொரு பொழுதுகா ணுவி
 செல்லுரு தன்ன மென்றே
கூடிச் சுகிப்பரென் ஞசையுன் மேலென்று
 கூசாம லாணை யிடுவார் [ழ்
கொங்கையை வெடிக்கப் பிடிக்கக் கொடுத்தித
 கொடுப்பர்சும் பன முகப்பர்
வேடிக்கை பேசியே கைமுதல் பறித்தபின்
 வேறுபட நிந்தை செய்து
விடவிடப் பேசுவார் தாய்கலக மூட்டியே
 விட்டுத் துரத்தி விடுவோர்
வாடிக்கை யாயிந்த வண்டப் பரத்தையர்
 மயக்கத்தை நம்ப லாமோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. (75)

இதற்கு இது உறுதி யெனல்.

கைக்குறுதி வேல்வின் மனைக்குறுதி மனையாள்
கவிக்குறுதி பொருளடக் கங் [தி
கன்னியர் தமக்குறுதி கற்புடைமை சொற்குறு
கண்டிடிற் சத்ய வசனம்
மெய்க்குறுதி மூன்பின் சபைக்குறுதி வித்வசனம்
வேசையர்க் குறுதி தேடல்
விரகருக் குறுதிபெண் மூப்பினுக் குறுதியூண்
வீரருக் குறுதி தீரம்
செய்க்குறுதி நீரரும் பார்க்குறுதி செங்கோல்
செழும்படைக் குறுதி வேழஞ்
செல்வந் தனக்குறுதி பிள்ளைகண கர்க்குறுதி
சேர்ந்திடுஞ் சர்ச்சனர்க ளே
மைக்குறுதி யாகிய விழிக்குற மடந்தைசுர
மங்கைமரு வுந்தலைவ னே!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (76)

வறுமையிற் சிறுமை.

வறுமைதான் வந்திடிற் றுப்பழுது சொல்லுவா
மனையாட்டி சற்று மெண்ணாள் [ள்
வாக்கிற் பிறக்கின்ற சொல்லெலாம் பொல்லா
வசனமாய் வந்து விளையும் [த
சிறுமையொடு தொலையா விசாரமே யல்லாது
சிந்தையிற் றைரிய மிலை [ஞ்
செய்யசபை தன்னிலே சென்றுவர வெட்கமா
செல்வரைக் காணி னாணும்

உறுதிபெறு வீரமுங் குன்றிடும் விருந்துவரி
　　லுயிருடன் செத்த பிணமா　　　　[ன்
முலகம் பழித்திடும் பெருமையோர் முன்புசெ
　　ன்றொருவரொடு செய்தி சொன்னால்
மறுவசன முஞ்சொலார் துன்பினிற் றுன்பமிது
　　வந்தணுகி டாதருளு வாய்!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
　　மலைமேவு குமரேச னே.　　　　(77)

தீச்சார்பால் நன்மை யிழப்பு.

ஆனைதண் ணீரினிழல் பார்த்திடத் தவளைசென்
　　றங்கே கலக்கி யுலவு
மாயிரம் பேர்கூடி வீடுகட் டிடிலேத
　　மறைகுறளு முடனே வரும்
ஏனைநற் பெரியோர்கள் போசனஞ் செயுமளவி
　　லீகிடந் திசைகேட தாம்
இன்பமிகு பசுவிலே கன்றுசென் றூட்டுதற்
　　கினியகோ னதுதடுக் கும்
சேனைமன் னவரென்ன கருமநிய மிக்கினுஞ்
　　சிறியோர்க ளாற் குறைபடுஞ்　　　　[மை
சிங்கத்தை யும்பெரிய ருஷபத்தையும் பகை
　　செய்ததொரு நரியல்ல வோ
மானையுந் திகழ்தெய்வ யானையுந் தழுவுமணி
　　மார்பனே! அருளாள னே!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
　　மலைமேவு குமரேச னே.　　　　(78)

இடையூற்றிலும் பயன்படுபவை.

ஆறுதண் ணீர்வற்றி விட்டாலு மூற்றுநீர்
அமுதபா னங்கொடுக் கு
மாதவனை யொருபாதி கட்செவி மறைத்தாலு
மப்போது முதவிசெய் வன்
கூறுமதி தேய்பிறைய தாகவே குறையினுங்
குவலயத் திருள் சிதைக்குங் [ரு
கொல்லைதான் சாவிபோய் விட்டாலு மங்குவ
குருவிக்கு மேய்ச்சலுண்டு
வீறுட னுதாரிதான் மிடியான போதினிலு
மிகநாடி வருபவர்க் கு
வேறுவகை யில்லையென் றுரையா தியன்றளவு
வியந்துள மகிழ்ந் துதவுவான்
மாறுபடு சூரசங் காரகம் பீரனே!
வடிவே லணிந்த முருகா!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (79)

இன்னவர்க்கு ஈதில்லை யெனல்.

சார்பிலா தவருக்கு நிலையேது முதலிலா
தவருக் கிலாப மேது
தயையிலா தவர்தமக் குறவேது பணமிலா
தார்க்கேது வேசை யுறவு
ஊரிலா தவர்தமக் கரசேது பசிவேளை
யுண்டிடார்க் குறுதி நிலையே [ர்க்
துண்மையில் லாதவர்க் கறமேது முயல்விலா
குறுவதொரு செல்வ மேது

சோர்விலா தவருக்கு மற்றுமொரு பயமேது
சுகமிலார்க் காசை யேது [ய்
துர்க்குணமி லாதவர்க் கெதிராளி யேதிடர்செ
துஷ்டர்க் கிரக்க மேது
மார்புருவ வாலிமே லஸ்திரம் விடுத்தநெடு
மான்மருக னை முருகா!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (80)

இதினுமிது நன்றெனல்.

பஞ்சரித் தருமையறி யார்பொருளை யெய்தலிற்
பலர்மனைப் பிச்சை நன்று
பரிவாக வுபசார மில்லா விருந்தினிற்
பட்டினி யிருக்கை நன்று [யொடு
தஞ்சவொரு முயலையடு வென்றிதனில் யானை
சமர்செய்து தோற்ற னன்று
சரசகுண மில்லாத பெண்களைச் சேர்தலிற்
சன்னியா சித்த நன்று
அஞ்சலார் தங்களொடு நட்பா யிருப்பதனி
லரவினொடு பழகுவது நன்
றந்தணர்க் காபத்தி லுதவா திருப்பதனி
லாருயிர் விடுத்த னன்று
வஞ்சக ருடன்கூடி வாழ்தலிற் றனியே
வருந்திடுஞ் சிறுமை நன்று
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (81)

நிலையாதவை.

கொற்றவர்கள் ராணுவமு மாறுநே ராகிய
குளங்களும் வேசை யுறவுங்
குணமிலார் நேசமும் பாம்பொடு பழக்கமுங்
குலவு நீர் விளையாட லும்
பற்றலார் தமதிடை வருந்துவிசு வாசமும்
பழையதா யாதி நிணறும்
பரதார மாதரது போகமும் பெருகிவரு
பாங்கான வாற்று வரவும்
நத்துமொரு துர்ப்புத்தி கேட்கின்ற பேருறவு
நல்லமத யானை நட்பும்
நாவிநல் லுறவுமொரு நாள்போ லிராவிவைக
ணம்பப் படாது கண்டாய் [ம்
மற்றுமொரு துணையில்லை நீதுணையெ னப்பரவு
வானவர்கள் சிறைமீட்ட வா!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (82)

நற்புலவர் தீப்புலவர் செயல்.

மிக்கான சோலையிற் குயில்சென்று மாங்கனி
விருப்பமொடு தேடி நாடும்
மிடைகருங் காகங்க ளெக்கனி யிருந்தாலும்
வேப்பங் கனிக்கு நாடும்
எக்காலும் வரிவண்டு பங்கேரு கத்தினி
லிருக்கின்ற தேனை நாடு
மெத்தனை சுகந்தவகை யுற்றாலு முருள்வண்
டினந்துர் மலத்தை நாடும்

தக்கோர் பொருட்சுவை நயங்களெங் கேயென்
    தாம்பார்த் துகந்து கொள்வார் [று
தாழ்வான வன்கண்ணர் குற்றமெங் கேயென்று
    தமிழிலா ராய்வர் கண்டாய்
மைக்காவி விழிமாது தெய்வானை யுங்குறவர்
    வள்ளியுந் தழுவு தலைவா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
    மலைமேவு குமரேச னே. (83)

தாழ்தற் பெருமை.

வேங்கைகள் பதுங்குதலு மாமுகி லொதுங்குத
    விரிசிலை குனிந் திடுதலும் [லும்
மேடம தகன்றிடலும் யானைகளொடுங்குதலு
    வெள்விடைக டுள்ளி விழலும் [ம்
மூங்கில்கள் வணங்குதலு மேலவ ரிணங்குதலு
    முனிவர்க ணயந்து கொளலும் [குதலு
முதிர்படை யொடுங்குதலும் வினைஞர்க ளடங்
    முதலினர் பயந் திடுதலும்
ஆங்கரவு சாய்குதலு மகிழ்மல ருலர்ந்திடலு
    மாயர்குழல் சூடு படலு
மம்புவியி லிவைகாரி யங்களுக் கல்லாம
    லதனு லிளைப்பு வருமோ
மாங்கனிக் காவரனை வலமது புரிந்துவளர்
    மதகரிக் கிளைய முருகா!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
    மலைமேவு குமரேச னே. (84)

தெய்வச் செயல்.

சோடாய் மரத்திற் புறாரெண் டிருந்திடத்
துறவுகண் டேவே டுவன் [கணை
ருலாம லவையெய்ய வேண்டுமென் றொரு
தொடுத்துவில் வாங்கி நிற்க
ஊடாடி மேலே யெழும்பிடி லடிப்பதற்
குலவுரா சாளி கூட
வுயரப் பறந்துகொண் டேதிரிய வப்போ
துதைத்தசிலை வேட னடியில்
சேடாக வல்விடந் தீண்டவே யவன்விழச்
சிலையிற் றொடுத்த வாளி
சென்றிரா சாளிமெய் தைத்துவிழ வவ்விரு
சிறைப்புறா வாழ்ந்த வன்றே [துன்
வாடாம லிவையெலாஞ் சிவன்செயல்க ளல்லா
மனச்செயலி னாலும் வருமோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (85)

பாட லியல்பு.

எழுத்தசைகள் சீர்தளைக ளடிதொடைகள் சிதை
திருக்கவே வேண்டு மப்பா [யா
வீரைம் பொருத்தமொடு மதுரமாய்ப் பளபள
பினியசொற் கமைய வேண்டும் [ப்
அழுத்தமிகு குறளினுக் கொப்பாகவேபொரு
ளடக்கமு மிருக்க வேண்டு
மன்பான பாவின மிசைந்துவரல் வேண்டுமு
னலங்கார முற்ற துறையில்

பழுத்துள முவந்தோசை யுற்றுவரல் வேண்டும்
படிக்குமிசை கூடல் வேண்டும் [தை
பாங்காக வின்னவை பொருந்திடச் சொற்கவி
பாடிற் சிறப்பென்பர் காண் [ருண்
மழுத்தினஞ் செங்கைதனில் வைத்தகங் காளன
மைந்தனென வந்த முருகா!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேசனே. (86)

விபூதி தரிக்கும் முறைமை.

பத்தியொடு சிவசிவா வென்றுதிரு நீற்றைப்
பரிந்துகை யாலெடுத் துப்
பாரினில் விழாதபடி யண்ணாந்து செவியொடு
பருத்தபுய மீதி லொழுக
நித்தமூ விரல்களா னெற்றியி னழுந்தலுற
நினைவாய்த் தரிப்ப வர்க்கு
நீடுவினை யணுகாது தேகபரி சுத்தமா
நீங்காம னிமல னங்கே
சத்தியொடு நித்தம்விளை யாடுவன் முகத்திலே
தாண்டவஞ் செய்யுந் திரு
சஞ்சலம் வராதுபர கதியுதவு மிவரையே
சத்தியுஞ் சிவனென்ன லாம்
மத்தினிய மேருவென வைத்தமு தினைக்கடையு
மான்மருக னான முருகா!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேசனே. (87)

விபூதி வாங்கும் முறைமை.

பரிதனி லிருந்துமியல் சிவிகையி லிருந்துமுயர்
பலகையி லிருந்து மிகவே
பாங்கான வம்பலந் தனிலே யிருந்தும்
பருத்ததிண் ணையிலிருந் தும் [ஞ
தெரிவொடு கொடுப்பவர்கள் கீழ்நிற்க மேனின்
திருநீறு வாங்கி யிடினுஞ் [ங்கினுந்
செங்கையொன் ருலும்விரன் மூன்ருலும் வா
திகழ்தம் பலத்தி ேனும்
அரியதொரு பாதையி னடக்கின்ற போதிலு
மசுத்தநில மான வதிலு
மங்கே தரிக்கிலுந் தந்திடிற் றள்ளினு
மவர்க்குநர கென்பர் கண்டாய்
வரிவிழி மடந்தைகுற வள்ளிநா யகிதனை
மணந்துமகிழ் சகநாதனே!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (88)

இன்ன வுறுப்புக்களாற் பயனில்லை யெனல்.

தேவால யஞ்சுற்றி டாதகா லென்னகா
றெரிசியாக் கண்ணென்ன கண்
தினமுமே நின்கமல பாதத்தை நினையாத
சிந்தைதா னென்ன சிந்தை
மேவாக மஞ்சிவ புராணமவை கேளாமல்
விட்டசெவி யென்ன செவிகள் [பணி
விமலனை வணங்காத சென்னியென் சென்னி
விடைசெயாக் கையென்ன கை

நாவார நினையேத் திடாதவா யென்னவாய்
நற்றீர்த்த மூழ்கா வுட
னுனிலத் தென்னவுடல் பாவியா கியசனன
நண்ணினுற் பலனேது காண்
மாவாகி வேலைதனில் வருசூரன் மார்புருவ
வடிவேலை விட்ட முருகா!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (89)

நற்பொருளோடு தீப்பொருள் பிறத்தல்.

கோகனக மங்கையுடன் மூத்தவள் பிறந்தென்ன
குலவுமாட் டின்க ணதர்தான்
கூடப் பிறந்தென்ன தண்ணீரி னுடனே
கொடும்பாசி யுற்று மென்ன
மாகருணு மமுதினெடு நஞ்சம் பிறந்தென்ன
வல்லிரும் பிற்றுருத் தான் [குள்
வந்தே பிறந்தென்ன நெடுமரந் தனின்பொக்
வளமொடு பிறந்தென்ன வுண்
பாகமிகு செந்நெலொடு பதர்தான் பிறந்தென்ன
பன்னுமொரு தாய்வயிற் றிற் [ன
பண்புறு விவேகியொடு கயவர்கள் பிறந்தென்
பலனேது மில்லை யன்றோ
மாகனக மேருவைச் சிலையென வளைத்தசிவன்
மைந்தனென வந்த முருகா!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (90)

இனத்தை அழிப்பவை.

குலமான சம்மட்டி குறடுகைக் குதவியாய்க்
கூரிரும் புகளை வெல்லுங்
கோடாலி தன்னுளே மரமது நுழைந்துதன்
கோத்திர மெலா மழிக்கும்
நலமான பார்வைசேர் குருவியா னதுவந்து
நண்ணுபற வைகளை யார்க்கு
நட்புடன் வளர்ந்தகலை மானென்று சென்றுதன்
னவில்சாதி தனை யிழுக்கும் [தன்
உலவுநற் குடிதனிற் கோளர்க ளிருந்துகொண்
டுற்றாரை யீட ழிப்ப
ருளவனில் லாமலூ ரழியா தெனச்சொல்லு
முலகமொழி நிசமல்ல வோ
வலமாக வந்தா னிடத்தினிற் கனிகொண்ட
மதயானை தன்சோ தரா!
பயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (91)

வீணுக் குழைத்தல்.

குயின்முட்டை தனதென்று காக்கையடை காக்
குணம்போலு மீக்க ளெல்லாங் [குங்
கூடியே தாமுண்ண வேண்டுமென் றேதினங்
கூடுய்த்த நறவு போலும்
பயில்சோர ருக்குப் பிறந்திடத் தாம்பெற்ற
பாலனென் றுட்கருதி யே
பாராட்டி முத்தமிட் டன்பாய் வளர்த்திடும்
பண்பிலாப் புருடர் போலும்

துயிலின்றி நிதிகளைத் தேடியே யொருவர்பாற்
　　றெட்டுத் தெரித்தி டாமற் [போகவரு
றுகைபண்ணி வைத்திடுவர் கைக்கொண்டு
　　சொந்தமா னவர்வேறு காண்
வயிரமொடு சூரனைச் சங்கார மேசெய்து
　　வானவர்க் குதவு தலைவா!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
　　மலைமேவு குமரேச னே. (92)

இது சேரின் இது பயன்படா தெனல்.

அழலுக்கு ளேவிட்ட நெய்யும் பெருக்கான
　　வாற்றிற் கரைத்த புளியு
மரிதான கமரிற் கவிழ்த்திட்ட பாலும்வரு
　　மலகைகட் கிடுபூசை யும்
சுழல்பெருங் காற்றினில் வெடித்தபஞ் சும்மணற்
　　சொரிநறும் பனிநீரு நீள்
சொல்லரிய காட்டுக் கெரித்தநில வுங்கடல்
　　சுழிக்குளே விடுகெப்ப லும்
விழலுக் கிறைத்திட்ட தண்ணீரு முகமாய
　　வேசைக் களித்த பொருளும்
வீணருக் கேசெய்த நன்றியும் பலனில்லை
　　விருதாவி தென்பர் கண்டாய்
மழலைப் பசுங்கிள்ளை முன்கைமலை மங்கைதரு
　　வண்ணக் குழந்தை முருகா!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
　　மலைமேவு குமரேச னே. (93)

கைவிடத் தகாதவர்.

அன்னைசுற் றங்களையும் மற்றைநாண் முதலா
வடுத்துவரு பழையோரை யு
மடுபகைவ ரிற்றப்பி வந்தவொரு வேந்தனையு
மன்பான பெரியோரை யும்
தன்னை நம் பினரையு மேழையா னவரையுஞ்
சார்ந்தமறை யோர்தம்மை யுந்
தருணமிது வென்றுநல் லாபத்து வேளையிற்
சரணம் புகுந்தோரை யும்
நன்னயம தாகமுன் னுதவிசெய் தோரையு
நாளுந் தனக்குறுதி யாய்
நத்துசே வகனையுங் காப்பதல் லாதுகை
நழுவவிட லாகாது காண் [ர்
மன்னயிலு மினியசெஞ் சேவலுஞ் செங்கைமல
வைத்தசர வணபூ பனே!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (94)

தகாச் செயல்கள்.

அண்டிவரு முற்றார் பசித்தங் கிருக்கவே
யன்னியர்க் குதவு வோரு
மாசுதபு பெரியோர்செய் நேசத்தை விட்டுப்பி
னற்பரை யடுத்த பேரும் [க்
கொண்டவொரு மனையா ளிருக்கப் பரத்தையை
கொண்டாடி மருவு வோருங்
கூறுசற் பாத்திர மிருக்கமிகு தானமது
குணமிலார்க் கீந்த பேரும்

கண்டுவரு புதியோரை நம்பியே பழையரைக்
கைவிட் டிருந்த பேருங்
கரிவாலை விட்டுநரி வால்பற்றி நதிநீர்
கடக்கின்ற மரியாதை காண்
வண்டடர் கடப்பமலர் மாலிகா பரணமணி
மார்பனே! அருளாள னே!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (65)

நல்லோர் முறைமை.

கூடியே சோதரர்கள் வாழ்தலா லுந்தகு
குழந்தைபல பெறுத லாலுங்
குணமாக வேபிச்சை யிட்டுண்கை யாலுங்
கொளும்பிதிர்க் கிடுத லாலுந்
தேடியே தெய்வங்க ளுக்கீத லாலுந்
தியாகங் கொடுத்த லாலுஞ் [துச்
சிறியோர்கள் செய்திடும் பிழையைப் பொறுத்
சினத்தைத் தவிர்த்த லாலும்
நாடியே தாழ்வாய் வணங்கிடுத லாலுமிக
நல்வார்த்தை சொல்ல லாலும்
நன்மையே தருமலாற் ருழ்ச்சிகள் வராவிவை
நல்லோர்கள் செயு முறைமைகாண்
வாடிமன நொந்துதமிழ் சொன்னநக் கீரன்முன்
வந்துதவி செய்த முருகா!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (96)

அடைக்கலங் காத்தல்.

அஞ்சலெனு நாயினுட றருமன் சுமந்துமுன்
ஞாற்றைக் கடத்து வித்தா
னடைக்கல மெனுங்கயற் காகநெடு மாலுட
னருச்சுனன் சமர்புரிந் தான்
தஞ்சமென வந்திடு புருவுக்கு முன்சிபி
சரீரந் தனைக்கொடுத் தான்
றடமலைச் சிறகரிந் ததனைமுன் காக்கத்
ததீசிமுது கென்பளித் தான்
இன்சொலுட னேபூத தயவுடைய ராயினோ
ரெவருக்கு மாபத்தி லே
யினியதஞ் சீவனை விடுத்தா கிலுங்காத்
திரங்கி ரக்ஷிப்ப ரன்றோ
வஞ்சகிர வுஞ்சமொடு தாருகன் சிங்கமுகன்
வளர்சூர னுடல்கீண்ட வா!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேசனே. (97)

யோக்கியா யோக்கியம்.

பாலினொடு தேன்வந்து சேரில்ருசி யதிகமாம்
பருகுநீர் சேரி லென்னும் [தம்
பவளத்தி னிடைமுத்தை வைத்திடிற் சோபி
படிகமணி கோக்கி லென்னும்
மேலினிய மன்னர்பால் யானைசேர் வதுகனதை
மேஷமது சேரி லென்னும்
மிக்கான தங்கத்தி னவமணி யுறிற்பெருமை
வெண்கல் லழுத்தி லென்னும்

வாலிப மினுர்களுட னிளையோர்கள் சேரினலம்
வளைகிழவர் சேரி லென்னும்
மருவுநல் லோரிடம் பெரியோர் வரிற்பிரியம்
வருகயவர் சேரி லென்னும்
மாலிகை தரித்தமணி மார்பனே! தெய்வானை
வள்ளிக்கு வாய்த்த கணவா!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (98)

பெரியோ ரியல்பு.

அன்னதா னஞ்செய்தல் பெரியோர்சொல் வழி
லாபத்தின் வந்த பேருக் [நிற்ற
கபயங் கொடுத்திடுத னல்லிஞ் சேர்ந்திடுத
லாசிரியன் வழி நின்றவன் [தை
சொன்னமொழி தவறாது செய்திடுதல் தாய்தந்
துணையடி யருச்சனை செயல் [மொழி
சோம்பலில் லாமலுயிர் போகினும் வாய்மை
தொல்புவியி னுட்டி யிடுதல் [யொடு
மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல் கற்புடைய மனைவி
வைகினுந் தாமரை யிலை
மருவுநீ ரெனவுறுத லிவையெலா மேலவர்த
மாண்பென் றுரைப்ப ரன்றே [டியில்
வன்னமயின் மேலிவர்ந் திவ்வுலகை யொருநொ
வலமாக வந்த முருகா!
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (99)

நூலின் பயன்.

வன்னமயி லேறிவரு வேலா யுதக்கடவுண்
மலைமே லுகந்த முருகன் [ன்
வள்ளிக் கொடிக்கினிய வேங்கைமர மாயினோ
வானவர்கள் சேனு பதி [கன்
கன்னன்மொழி யுமையா டிருப்புதல்வ னரன்ம
கங்கைபெற் றருள் புத்திரன்
கணபதிக் கிளையவொரு மெய்ஞ்ஞான தேசிகக்
கடவுளா வினன்குடியி னுன்
பன்னரிய புல்வயலில் வாலகும ரேசர்மேற்
பரிந்துகுரு பாத தாசன்
பாங்கான தமிழாசி ரியவிருத் தத்தினறை
பாடலொரு நூறு நாடி
நன்னயம தாகப் படித்தபேர் கேட்டபேர்
நாடொறுங் கற்ற பேர்கள்
ஞானயோ கம்பெறுவர் பதவியா வும்பெறுவர்
நன்முத்தி யும்பெறுவ ரே. (100)

குமரேசசதகம்

முற்றிற்று.